

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ: ข้อเสนอเชิงนโยบายต่อประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์
2. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ
4. เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายในการนำยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

งานวิจัยนี้แบ่งวิธีการวิจัยออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การศึกษาเอกสารและข้อมูลทุติยภูมิ และการสัมภาษณ์เชิงลึก แล้วจึงนำข้อมูลไปสู่การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการศึกษา โดยการศึกษาเอกสารและข้อมูลทุติยภูมิเป็นการมุ่งศึกษาไปยังกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ทั้ง 2 กองทุน คือ GIC Private Limited และ Temasek Holdings เพื่อให้ได้ผลการศึกษาสภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ผลการศึกษารูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ และผลการศึกษาปัจจัยกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ สำหรับการนำเสนอข้อเสนอเชิงนโยบายต่อประเทศไทย ในส่วนของการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการพิจารณาการนำยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมานำเสนอในเชิงนโยบายต่อประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากส่วนราชการในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจำนวน 2 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งกองทุนภาครัฐในประเทศไทยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ) จำนวน 2 กองทุน ได้แก่ กองทุนประกันสังคม และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพื่อให้ได้ข้อมูลจากหน่วยงานของประเทศไทยซึ่งสามารถนำเสนอเชิงนโยบายที่งานวิจัยนี้นำเสนอไปประยุกต์ใช้ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ทั้ง 2 กองทุน คือ กองทุน GIC และ กองทุน Temasek เป็นเครื่องมือในเชิงยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ที่มีส่วนในการสร้างความสำเร็จในการพัฒนา

ประเทศ โดยกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติดังกล่าวแสดงบทบาทเป็นกองทุนเพื่อการลงทุนลักษณะพิเศษของภาครัฐ จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาค โดยส่วนใหญ่เน้นการลงทุนระยะยาวในต่างประเทศ จนทำให้กองทุน GIC และกองทุน Temasek นั้นมีผลงานการบริหารการลงทุนที่ประสบความสำเร็จติดอันดับโลก และกลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางประยุกต์สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนให้กับหลายประเทศใช้เป็นบทเรียนในบางประการได้ ซึ่งประเทศไทยก็สามารถนำแนวทางดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ได้เช่นกัน ทั้งนี้ โดยจะต้องศึกษาในรายละเอียดของยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเพื่อให้ได้ (1) ผลการศึกษาสภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ (2) ผลการศึกษารูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ (3) ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ แล้วจึง (4) นำผลการศึกษาดังกล่าวมาเสนอแนะเชิงนโยบายในการนำยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

สภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์สามารถพิจารณาได้จาก

(1) สภาพแวดล้อมภายนอกของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

สภาพแวดล้อมภายนอกของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์สามารถพิจารณาได้จากลักษณะของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมสำคัญที่ส่งผลต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ได้แก่ สังคม (Society: S) กฎหมาย (Law: L) เศรษฐกิจ (Economy: E) การเมือง (Politics: P) และเทคโนโลยี (Technology: T) หรือ SLEPT เพื่อจะได้ผลการวิเคราะห์ว่าในแต่ละปัจจัยดังกล่าวมีลักษณะเป็นโอกาส (Opportunity: O) หรือความท้าทาย (Threat: T) ต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์อย่างไร

(2) สภาพแวดล้อมภายในของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

สภาพแวดล้อมภายในของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์สามารถพิจารณาได้จากปัจจัยด้านต่างๆของกองทุน ได้แก่ ปัจจัยด้าน โครงสร้างองค์กร (Structure) ระบบการปฏิบัติงาน (System) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ยุทธศาสตร์ (Strategy) บุคลากร (Staff) ทักษะความรู้ความสามารถ (Skill) และค่านิยมร่วม (Shared Value) เพื่อจะได้ผลการวิเคราะห์ว่าในแต่ละปัจจัยดังกล่าว มีลักษณะเป็นจุดแข็ง (Strength: S) หรือจุดอ่อน (Weakness: W) ต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์อย่างไร

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เพื่อการกำหนดยุทธศาสตร์ ปรากฏผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ดังนี้

(1) โอกาส (Opportunity) หรือ O = 3 ประเด็น ได้แก่ กฎหมาย (Law), การเมือง (Politics), เทคโนโลยี (Technology)

(2) ความท้าทาย (Threat) หรือ T = 2 ประเด็น ได้แก่ สังคม (Society), เศรษฐกิจ (Economy)

(3) จุดแข็ง (Strength) หรือ S = 5 ประเด็น ได้แก่ โครงสร้างองค์กร (Structure), ระบบการปฏิบัติงาน (System), รูปแบบการบริหารจัดการ (Style), ยุทธศาสตร์ (Strategy), ทักษะความรู้ความสามารถ (Skill)

(4) จุดอ่อน (Weakness) หรือ W = 2 ประเด็น ได้แก่ บุคลากร (Staff), ค่านิยมร่วม (Shared Value)

2. ผลการศึกษา รูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

รูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์สามารถพิจารณาได้จาก

(1) กฎหมายและโครงสร้างองค์กรของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

กฎหมายและโครงสร้างองค์กรที่ส่งผลต่อรูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ได้แก่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ที่จะต้องพิจารณาทั้งในด้านกฎหมายระหว่างประเทศที่มีความสำคัญต่อการลงทุนในแวดวงกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติในระดับระหว่างประเทศ และกฎหมายภายในประเทศสิงคโปร์ที่มีความสำคัญต่อการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ทั้งนี้ ในส่วนของโครงสร้างองค์กรของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ได้แก่ โครงสร้างการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนงานต่างๆและบุคคลในกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ที่ส่งผลต่อรูปแบบการบริหารของกองทุน

(2) นโยบายและการบริหารพอร์ตการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

นโยบายและการบริหารพอร์ตการลงทุน ได้แก่ กรอบในการบริหารเงินสำหรับการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ โดยนโยบายและการบริหารพอร์ตการลงทุนจะมีการระบุประเภทตราสารและสัดส่วนการลงทุนของตราสารแต่ละประเภทที่ลงทุนได้ ทั้งนี้ จากการจัดอันดับความมั่งคั่งตามขนาดสินทรัพย์กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ 11 อันดับแรกของโลก กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ได้รับการจัดลำดับติดอยู่อันดับดังกล่าวทั้ง 2 กองทุนคือ อันดับที่ 6 กองทุน GIC มีสินทรัพย์จำนวน 330 ล้านดอลลาร์ มีแหล่งเงินทุนจากเงินสำรองระหว่างประเทศและอันดับที่ 11 กองทุน Temasek มีสินทรัพย์จำนวน 177 ล้านดอลลาร์ มีแหล่งเงินทุนจากรายได้การคลัง ทั้งนี้ การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมีจุดเน้นอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม 9 ประเภท ได้แก่ (1) กลุ่มการบริการทางการเงิน หรือสถาบันการเงิน (2) กลุ่มโทรคมนาคมและสื่อสาร (3) กลุ่มการขนส่งและโลจิสติกส์ (4) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (5) กลุ่มโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน (6) กลุ่มอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (7) กลุ่มพลังงานและทรัพยากร (8) กลุ่มเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ชีวภาพ (9) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคและการดำเนินชีวิต โดยกองทุน GIC มีสัดส่วนการลงทุนโดยรวม (GIC Portfolio) จำแนกตามสินทรัพย์ คือ (1) ตราสารทุน (Equity) 38% (2) อสังหาริมทรัพย์ (Real Estate) 30% (3) พันธบัตร (Bond) 24% (4) สินทรัพย์เสี่ยง (Venture Capital) 8% และกองทุน Temasek มีสัดส่วนการลงทุนโดยรวมจำแนกตามสินทรัพย์ คือ (1) ภาคบริการทางการเงิน (Financial Services) 29.66% (2) ภาคโทรคมนาคม การสื่อสารและเทคโนโลยี (Telecommunications, Medias&Technology) 23.66% (3) ภาคขนส่งและภาคอุตสาหกรรม (Transportation&Industrials) 19% (4) ภาคการบริโภค และอสังหาริมทรัพย์

(Consumer&Real Estate) 12.66% (5) ภาคพลังงาน และทรัพยากร (Energy&resources) 5.66% (6) ภาควิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต และเกษตรกรรม (Life Sciences &Agriculture) 2% (7) ภาคอื่นๆ (Others) 7.33%

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติสามารถพิจารณาได้จาก 2 ด้าน ได้แก่

(1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศในด้านการขยายเครือข่ายด้วยการรวมกลุ่มความตกลงระดับโลก และระดับภูมิภาคซึ่งส่งผลต่อยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่เน้นการลงทุนในเครือข่ายดังกล่าว

(2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศสิงคโปร์ตั้งแต่ช่วงเวลาที่มีการก่อตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นการพิจารณาในประเด็นความเป็นเอกภาพที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของเจตนารมณ์ของกองทุน เป้าหมายของกองทุน ลักษณะเฉพาะของการบริหารกองทุน และการใช้กองทุนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศผ่านการลงทุนเพื่อการสร้างความมั่งคั่งของประเทศ

4. ข้อเสนอเชิงนโยบายในการนำยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

ข้อเสนอเชิงนโยบายในการนำยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยสามารถพิจารณาได้จากประเด็นสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การรุก (Aggressive Strategy)

ยุทธศาสตร์การรุกหรือยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรุก (Active Investing) ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนา (Transforming Economies) โดยให้ความสำคัญกับประเทศที่มีศักยภาพในการเปลี่ยนผ่านเชิงเศรษฐกิจ เช่น ประเทศจีน ประเทศอินเดีย ประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออก และประเทศในกลุ่มละตินอเมริกา ด้วยการลงทุนในกลุ่มธุรกิจบริการทางการเงิน โครงสร้างพื้นฐาน และระบบขนส่งสามารถนำมาพิจารณาใช้เป็นแนวทางประยุกต์สำหรับประเทศไทยเพื่อการตัดสินใจลงทุนได้

(2) ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ (Conservative Strategy)

ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์หรือยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรับ (Passive Investing) ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่ให้ประโยชน์โดยเปรียบเทียบเชิงลึก (Deepening Comparative Advantages) โดยให้ความสำคัญกับการแสวงหาและลงทุนในธุรกิจที่มีทรัพย์สินทางปัญญาที่โดดเด่นและมีความสามารถโดยเปรียบเทียบสามารถนำมาพิจารณาใช้เป็นแนวทางประยุกต์สำหรับประเทศไทยเพื่อการตัดสินใจลงทุนนั้นได้ โดยเมื่อพิจารณาในกรณีประเทศไทย หากประเทศไทยจะจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติหรือนำยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ไปใช้ในการลงทุนของกองทุนภาครัฐขนาดใหญ่ที่มี

ลักษณะคล้ายกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทยสามารถลงทุนด้วยแหล่งเงินทุนที่เป็นไปได้สำหรับการดำเนินการดังกล่าวซึ่งมีอยู่ 4 แหล่งด้วยกัน ได้แก่ (1) เงินสำรองเงินตราต่างประเทศ (2) เงินออมของภาครัฐ (3) เงินออมจากภาคประชาชน หากในอนาคตมีการจัดตั้งเงินออมภาคบังคับแห่งชาติ (National Pension Plan) ในลักษณะของภาคประชาชนจริง ก็น่าจะเป็นแหล่งเงินทุนอันหนึ่งได้จากศักยภาพการออมสุทธิภาคเอกชน (4) จากทุนส่วนที่รัฐบาลเป็นเจ้าของในกองทุนวายุภักษ์ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของประเทศไทยอาจจะเป็นที่แนวคิด หรือปรัชญาการบริหารเงินสำรองระหว่างประเทศ และเงินออมของชาติ ตลอดจนความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ และกฎระเบียบการกำกับดูแลเรื่องการลงทุนในต่างประเทศและการลงทุนของภาครัฐ อีกทั้ง ข้อจำกัดเรื่องความพร้อมของบุคลากรที่จะสามารถวิเคราะห์และบริหารการลงทุนในระดับนานาชาติก็เป็นข้อจำกัดสำคัญ แต่หากคิดแต่เรื่องข้อจำกัดต่างๆ และอยู่นิ่งเฉย การริเริ่มและการพัฒนาที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้

(3) ยุทธศาสตร์การแข่งขัน (Competitive Strategy)

ยุทธศาสตร์การแข่งขันหรือยุทธศาสตร์การลงทุนแบบตามกระแส (Momentum Investing) ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่ประชากรในระดับรายได้ปานกลางกำลังเติบโต (Growing Middle Income Populations) โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับความต้องการซื้อของผู้บริโภคผ่านการลงทุนในกลุ่มธุรกิจการสื่อสาร เทคโนโลยีและสื่อสารมวลชน รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์สามารถนำมาพิจารณาใช้เป็นแนวทางประยุกต์สำหรับประเทศไทยเพื่อการตัดสินใจลงทุนได้ เนื่องจากลักษณะเด่นประการหนึ่งของสินทรัพย์ที่กำลังอยู่ในกระแสซึ่งมีทั้งกระแสขาขึ้นและกระแสขาลง เมื่อพิจารณาลักษณะของกระแสขาขึ้นนั่นคือ นักลงทุนจะตีความข้อมูลทางเศรษฐกิจหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์เหล่านั้นไปในเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ ข่าวร้ายที่มากกระทบจะถูกเพิกเฉย ส่วนข่าวดีจะได้รับการตีความไปในทางดีเกินจริง ทำให้ราคาสินทรัพย์ที่อยู่ในกระแสสามารถปรับตัวเพิ่มขึ้นสวนทิศทางตลาดไปได้เรื่อยๆ จนกว่ากระแสของสินทรัพย์จะเปลี่ยนเป็นขาลง ในทางกลับกัน ลักษณะดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในทางตรงกันข้ามได้ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ เมื่อสินทรัพย์กำลังอยู่ในกระแสขาลง นักลงทุนจะตีความข้อมูลทางเศรษฐกิจหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดังกล่าวไปในเชิงลบมากกว่าเชิงบวก ข่าวดีที่มีมาอาจถูกตั้งข้อสงสัยและข่าวร้ายก็จะถูกขยายความไปจนร้ายเกินจริง ทำให้ราคาสินทรัพย์ที่อยู่ในกระแสขาลงปรับตัวลดลงไปอีก

(4) ยุทธศาสตร์การตั้งรับ (Defensive Strategy)

ยุทธศาสตร์การตั้งรับหรือการลงทุนแบบสวนกระแส (Reversal Investing) จำเป็นต้องปล่อยวางต่อการเคลื่อนไหวของภาวะตลาดในระยะสั้น และเพิกเฉยต่อการปลุกเร้าของตลาดในช่วงตลาดขาขึ้นและขาลง เพื่อรอโอกาสที่จะเข้าลงทุนในระดับราคาที่เหมาะสม (ซึ่งโอกาสเช่นนี้ไม่ได้มีอยู่ตลอดเวลา และมักไม่อยู่ในภาวะตลาดที่นักลงทุนส่วนใหญ่ไล่ซื้อสินทรัพย์) ทำให้บางครั้ง ยุทธศาสตร์การตั้งรับหรือการลงทุนแบบสวนกระแสอาจถือครองเงินสดในขณะที่ตลาดสินทรัพย์ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเข้าซื้อสินทรัพย์ในขณะที่ที่นักลงทุนส่วนใหญ่กำลังเบื่อกว่าตลาดสินทรัพย์ถึงขีดสุด ซึ่งจะแตกต่างกับการลงทุนแบบตามกระแสที่นักลงทุนมักมีสถานะเสี่ยงกับสินทรัพย์อยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นสถานะซื้อหรือขายชอร์ต (Short Selling) เนื่องจากเชื่อว่าสามารถจับ

กระแสตลาดหรือสินทรัพย์แต่ละตัวได้อย่างถูกต้องตลอดเวลานั้นเอง ดังนั้น ยุทธศาสตร์การตั้งรับหรือการลงทุนแบบสวนกระแสจำเป็นต้องอาศัยความอดทน เพราะการรอให้ตลาดเปลี่ยนความสนใจจากอุตสาหกรรมที่กำลังร้อนแรงไปสู่อุตสาหกรรมที่ตลาดไม่ได้ให้ความสนใจในขณะนั้นจำเป็นต้องอาศัยเวลาซึ่งไม่สามารถระบุแน่ชัดได้ ซึ่งอาจจำเป็นต้องแบกรับผลการขาดทุนในช่วงแรกเป็นปีๆ หรืออาจหลายปี ก่อนที่การลงทุนนั้นจะออกดอกผลที่เกินคุ้ม ด้วยเหตุนี้ ยุทธศาสตร์การตั้งรับหรือการลงทุนแบบสวนกระแสจึงไม่เหมาะกับการลงทุนที่มีระยะเวลาการลงทุนที่สั้นเกินไป หรือต้องเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนกับดัชนีอ้างอิงอยู่ตลอดเวลา

อภิปรายผล

ยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายต่อประเทศไทยได้โดยการศึกษาสภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ รูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ และปัจจัยกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ แล้วจึงนำเสนอเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศไทยสำหรับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่อาจมีการจัดตั้งขึ้นและสำหรับการลงทุนโดยกองทุนภาครัฐขนาดใหญ่ของประเทศไทยที่มีลักษณะคล้ายกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ได้แก่ กองทุนประกันสังคมและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

1. สภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์สามารถพิจารณาได้จาก ลักษณะของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมสำคัญที่ส่งผลต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ทำให้พบว่าในแต่ละปัจจัยมีลักษณะเป็น โอกาส (Opportunity: O) หรือความท้าทาย (Threat: T) ต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์อย่างไร และกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์มีลักษณะเป็นจุดแข็ง (Strength: S) หรือจุดอ่อน (Weakness: W) อย่างไร มีความสอดคล้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนตามลำดับความสำคัญ คือ ยุทธศาสตร์การรุก ยุทธศาสตร์การแข่งขัน ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ และยุทธศาสตร์การตั้งรับ ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การรุก (Aggressive Strategy) หรือการรุกเพื่อขยายโอกาส สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรุก (Active Investing) จากผลการวิเคราะห์ S = 5 และ O = 3

ยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ จากการที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนา (Transforming Economies) โดยให้ความสำคัญกับประเทศที่มีศักยภาพในการเปลี่ยนผ่านเชิงเศรษฐกิจ เช่น ประเทศจีน ประเทศอินเดีย ประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออก และประเทศในกลุ่มละตินอเมริกา โดยการลงทุนในกลุ่มธุรกิจบริการทางการเงิน โครงสร้างพื้นฐาน และระบบขนส่ง

(2) ยุทธศาสตร์การแข่งขัน (Competitive Strategy) หรือการแข่งขันเพื่อรับกับสถานการณ์ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนแบบตามกระแส (Momentum Investing) จากผลการวิเคราะห์ S = 5 และ T = 2

ยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ จากการที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่ประชากรในระดับรายได้ปานกลางกำลังเติบโต (Growing Middle Income Populations) โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับความต้องการซื้อของผู้บริโภคผ่านการลงทุนในกลุ่มธุรกิจการสื่อสาร เทคโนโลยีและสื่อสารมวลชน รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์

(3) ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ (Conservative Strategy) หรือการอนุรักษ์เพื่อรักษาประโยชน์ให้คงอยู่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรับ (Passive Investing) จากผลการวิเคราะห์ $W = 2$ และ $O = 3$

ยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ จากการที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่ให้ประโยชน์โดยเปรียบเทียบในเชิงลึก (Deepening Comparative Advantages) โดยให้ความสำคัญกับการแสวงหาและลงทุนในธุรกิจที่มีทรัพย์สินทางปัญญาที่โดดเด่นและมีความสามารถโดยเปรียบเทียบ

(4) ยุทธศาสตร์การตั้งรับ (Defensive Strategy) หรือการตั้งรับเพื่อความอยู่รอด สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนแบบสวนกระแส (Reversal Investing) จากผลการวิเคราะห์ $W = 2$ และ $T = 2$

ยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ จากการที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เน้นการลงทุนในกลุ่มเศรษฐกิจที่มีลักษณะเป็นผู้นำเกิดใหม่ (Emerging Champions) โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนในธุรกิจที่มีพื้นฐานแข็งแกร่ง และอยู่ในจุดเปลี่ยนที่ดีขึ้น รวมทั้งมีศักยภาพในการนำในระดับภูมิภาคและระดับโลก

2. รูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์

รูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ทั้งในด้านกฎหมายและโครงสร้างองค์กร รวมทั้งด้านนโยบายและการบริหารพอร์ตการลงทุน เป็นการกำหนดขึ้นโดยยึดมั่นในรูปแบบสำคัญ 4 ประการ ซึ่งถือเป็นรูปแบบในเชิงยุทธศาสตร์การลงทุนที่สำคัญ ได้แก่

1. รูปแบบการลงทุนในเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การรุก (Aggressive Strategy) โดยเป็นการรุกเพื่อขยายโอกาสให้สูงขึ้นโดยการขยายขนาดการลงทุนหรือบริบทการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเพื่อให้ได้กำไรจากการลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรุก (Active Investing) โดยมาจากผลการวิเคราะห์สถานะของกองทุนที่ได้ผลเป็นจุดแข็งและโอกาส (Strength & Opportunity: SO)

2. รูปแบบการลงทุนในกลุ่มประชาชนชั้นกลางที่เติบโต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ (Conservative Strategy) โดยเป็นการอนุรักษ์เพื่อรักษาประโยชน์ให้คงอยู่โดยการปรับให้กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติมีความเข้มแข็งมากขึ้นเพื่อใช้โอกาสที่เกิดขึ้นให้เป็นประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรับ (Passive Investing) โดยมาจากผลการวิเคราะห์สถานะของกองทุนที่ได้ผลเป็นจุดอ่อนและโอกาส (Weakness & Opportunity: WO)

3. รูปแบบการลงทุนที่มีความได้เปรียบเชิงธุรกิจสูง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การแข่งขัน (Competitive Strategy) โดยเป็นการแข่งขันเพื่อรับกับสถานการณ์โดยการพัฒนากองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติให้สามารถรับกับ

สถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยและอาจอยู่ในสถานะชะลอตัว ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนแบบตามกระแส (Momentum Investing) โดยมาจากผลการวิเคราะห์สถานะกองทุนที่ได้ผลเป็นจุดแข็งและความท้าทาย (Strength & Threat: ST)

4. รูปแบบการลงทุนในธุรกิจที่กำลังจะเป็นผู้นำในธุรกิจ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การตั้งรับ (Defensive Strategy) โดยเป็นการตั้งรับเพื่อความอยู่รอดของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ ซึ่งอาจจะต้องตัดทอนบางอย่างที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ออกไป สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนแบบสวนกระแส (Reversal Investing) โดยมาจากผลการวิเคราะห์สถานะกองทุนที่ได้ผลเป็นจุดอ่อนและความท้าทาย (Weakness & Threat: WT)

3. ปัจจัยกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ

ปัจจัยกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติทั้งในด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองภายนอกประเทศและภายในประเทศ สามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับการนำมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย โดยควรมีปัจจัยสำคัญเพื่อส่งเสริมศักยภาพของกองทุนภาครัฐของประเทศไทยที่มีลักษณะสอดคล้องกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติให้สามารถรองรับกับความไม่แน่นอนของโลกการลงทุนระหว่างประเทศได้ โดยสามารถพิจารณาผ่านข้ออภิปราย ดังนี้

(1) การเติบโต และสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องสร้างความเติบโตให้กับกองทุน โดยมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนว่าจะเติบโตได้อย่างไร และมองเห็น โอกาสเพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน นอกจากนี้ จะต้องตัดสินใจอย่างถูกต้องว่า กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจะขยายการลงทุนไปในทิศทางที่เหมาะสมกับความสามารถ มีจุดเด่นหรือข้อได้เปรียบและกระบวนการทำงานของกองทุน และยุทธศาสตร์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติยังสามารถทำให้วิสัยทัศน์และแนวความคิดนั้นๆเกิดขึ้นได้จริง มีความมุ่งมั่น มีการคิดทบทวน มีการทดสอบ และมีการปรับแต่งความคิดจนตกผลึกเป็นรูปแบบการลงทุนใหม่ (New Investment Model)

นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่กำหนดไว้ จะต้องเกิดจากการคิดวิเคราะห์ วิจัย และมีความเข้าใจในเชิงลึกของการลงทุน โดยคำนึงถึงทุกปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ เทคโนโลยี ทรัพยากรบุคคล การบัญชี การเงิน ภาษี ข้อกฎหมาย และความเสี่ยงจากการลงทุนที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน และจะต้องสอดคล้องกับทิศทางการลงทุนของโลกด้วย เนื่องจาก ทิศทางการเติบโตของโลกมีการเปลี่ยนขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจจากศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ฝั่งโลกตะวันตกกำลังเปลี่ยนสู่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ฝั่งโลกตะวันออก

(2) การกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรม

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจะต้องมีการกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรม โดยนวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างแท้จริง โดยปัจจุบัน กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติชั้นนำของโลกหลายแห่ง เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศนอร์เวย์ และประเทศจีน เลือกที่จะใช้

นวัตกรรมต่างๆ ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นมาช่วยให้กองทุนเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด เกิดผลกระทบต่อการลงทุน และนำมาประยุกต์ใช้เพื่อลดความซ้ำซ้อนในกระบวนการ ลดความเสี่ยง และควบคุมต้นทุนได้

ประโยชน์สูงสุดของการประยุกต์ใช้นวัตกรรมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติคือ ความสามารถในการตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลทิศทางและยุทธศาสตร์ของประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน โดยใช้ทรัพยากรในการลงทุน เพื่อตอบสนองเป้าหมายในการพัฒนาประเทศจากการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการใช้นวัตกรรมอย่างกว้างขวางภายในกองทุน อีกทั้งเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของตัวเอง โดยวางเป้าหมายว่า นวัตกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ (Effective) สามารถนำไปทำซ้ำ (Repeatable) และนำไปปรับใช้กับโครงการลงทุนขนาดเล็กจนถึงใหญ่ได้ (Scalable)

(3) การสร้างประโยชน์สูงสุดจากการควบรวมกองทุน

ยุทธศาสตร์การควบรวมกองทุนที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน (Merger and Acquisition: M&A) คือ หนึ่งในช่องทางที่จะช่วยเพิ่มกำลังทางการลงทุน (Synergy) และเพิ่มมูลค่าให้กับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ หากทำในจังหวะและเวลาที่เหมาะสม นอกจากนี้ การหาพันธมิตรทางการลงทุนระหว่างประเทศ (Joint Venture and Alliance) ก็เป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่กำลังได้รับความนิยมในการบรรลุเป้าหมายทางการลงทุน

อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์การควบรวมนี้ตามมาด้วยความเสี่ยง ดังนั้น เพื่อให้ยุทธศาสตร์การควบรวมประสบความสำเร็จ และสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติตามที่คาดหวัง ยุทธศาสตร์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องมีความชัดเจนว่าจุดมุ่งหมายที่ต้องการจากการควบรวมคืออะไร ก่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) ในกระบวนการ หรือ ช่วยเพิ่มอำนาจในการลงทุน และช่วยให้มีโอกาสในการขยายการลงทุนเข้าสู่ตลาดใหม่ในการลงทุน และต้องสามารถลดความเสี่ยงในการลงทุน

ทั้งนี้ กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่ประสบความสำเร็จจากการควบรวมส่วนใหญ่ จะต้องมีนักบริหารกองทุนขนาดใหญ่ที่เป็นมืออาชีพระดับระหว่างประเทศ เพราะการควบรวมมีหลายรูปแบบและมีความซับซ้อนแตกต่างกันไป โดยนักบริหารกองทุนขนาดใหญ่ที่เป็นมืออาชีพระดับระหว่างประเทศเหล่านี้จะช่วยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการควบรวมที่มีมากกว่าการมีทรัพยากรในการลงทุนเพิ่มขึ้น หรือมีขอบเขตในการลงทุนที่กว้างขึ้น แต่รวมไปถึงการลดความเสี่ยง และผลกระทบต่อการลงทุนที่จะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของประเทศด้วย

(4) การสร้างประสบการณ์ใหม่และไม่เหมือนใครให้กับลูกค้า

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่สามารถเติบโตและได้รับความภักดีจากประชาชนเจ้าของเงินทุนอย่างต่อเนื่องและยาวนานคือ กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่รู้จักและเห็นคุณค่าของการสร้างแบรนด์ (Brand) หรือการสร้างการยอมรับในผลการดำเนินงานของกองทุน

การมีแบรนด์ที่แข็งแกร่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติในการสร้างประสบการณ์และความพึงพอใจให้กับสาธารณะ โดยประชาชนในประเทศต้องได้รับประสบการณ์ที่ดีและ

แตกต่างจากการลงทุนโดยกองทุนอื่นๆที่ไม่ใช่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ เช่น ผลกำไรที่ต่อเนื่อง ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ ความสามารถระดับระหว่างประเทศของผู้บริหารกองทุน และประโยชน์ที่ส่งผลกระทบต่อสาธารณะ และประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ การสร้างแบรนด์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเป็นเรื่องของการพัฒนาคุณค่าโดยรวมของกองทุน ถือเป็นยุทธศาสตร์และสิ่งที่สะท้อนความเป็นตัวตนของกองทุน

(5) การเร่งใช้ประโยชน์จากดิจิทัลและเทคโนโลยี

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องหาวิธีที่จะนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาใช้ให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดในการลงทุน กระบวนการบริหาร และหุ้นส่วนของกองทุน โดยต้องตระหนักถึง รูปแบบและวิธีการใช้เทคโนโลยี ผลกระทบที่จะเกิดต่อสาธารณะ และรูปธรรมที่จะใช้ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆในการลงทุนของกองทุนที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด

อย่างไรก็ตาม กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องพิจารณาอย่างเป็นระบบว่า กองทุนควรจะลงทุนพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่จุดไหนจึงจะเหมาะสม และควรจะลงทุนอย่างไร โดยฝ่ายบริหารและฝ่ายต่างๆในกองทุนจะใช้และมีส่วนร่วมในเทคโนโลยีและความเป็นดิจิทัลดังกล่าวอย่างไร โดยจะต้องหาความสมดุลของความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานและประสิทธิภาพในการทำงานที่ต้องการให้ได้เห็นเป็นรูปธรรมสูงสุดก่อนที่จะตัดสินใจใช้ประโยชน์จากดิจิทัลและเทคโนโลยีต่างๆ

(6) การใช้ประโยชน์จากข้อมูล

ในปัจจุบัน การได้รับข้อมูลหลากหลายมีปริมาณที่มากขึ้น ด้วยระยะเวลาที่สั้นลง แต่ที่สำคัญ คือ จะนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร ความท้าทายสำคัญของผู้บริหารกองทุนในยุคที่โลกหมุนไปด้วยอานาภาพของอินเทอร์เน็ต (Internet of Things) คือ การพัฒนาศักยภาพด้านข้อมูลของกองทุน เพื่อนำมาวิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบจากการลงทุน อีกทั้งช่วยในการวางยุทธศาสตร์ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการลงทุนได้ตรงจุดมากขึ้น

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติในปัจจุบันมีการพัฒนาระบบการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งนำข้อมูลที่กองทุนเป็นผู้รวบรวม หรือข้อมูลจากภายนอก มาทำการประมวลผล เพื่อสร้างโอกาสทางการลงทุน และความเข้าใจเชิงลึกที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล (Data-Driven Insight) ผ่านมุมมองทั้งของภูมิภาค อุตสาหกรรม และของฝ่ายต่างๆ ภายในกองทุนเอง

(7) การสร้างความปลอดภัยให้กับข้อมูลการลงทุน

ความปลอดภัยของข้อมูลการลงทุนมีความสำคัญสำหรับการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ เนื่องจากความถี่ในการก่ออาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (Cyber Crime) มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นความเสี่ยงที่สร้างความกังวลให้ภาครัฐ ผู้บริหารกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ รวมไปถึงประชาชน และสาธารณชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ

ในสภาพแวดล้อมที่มีภัยคุกคามในโลกไซเบอร์เพิ่มขึ้นเช่นนี้ บรรดาผู้บริหารกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศต่างๆต่างกังวลว่า กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของตัวเองนั้นเคยถูกอาชญากรเหล่านี้บุกรุก หรือ จะถูกบุกรุกในอนาคตหรือไม่ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลจากสาธารณะได้ยากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องมีการเปิดเผยด้วยความโปร่งใส (Transparency) และตรวจสอบได้ (Accountability) ในขณะที่ อีกด้านหนึ่งการก่ออาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็กำลังมีความถี่และความรุนแรงในการเกิดเพิ่มขึ้น ดังนั้น กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันที่เหมาะสมกับระบบข้อมูลการลงทุนและมีมาตรการที่สามารถสร้างความสมดุลระหว่างการเปิดเผยข้อมูลและการป้องกันการบุกรุกจากอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมด้วย

(8) การสร้างความเชื่อมั่นและโปร่งใส

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจะต้องมีระบบการควบคุมข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสร้างความมั่นใจได้ รวมถึงการรายงาน และสามารถสื่อสารอย่างถูกต้องให้สาธารณะ และหน่วยงานกำกับดูแลได้รับทราบอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในกองทุน

ในการสร้างความเชื่อมั่นต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติยังต้องให้ความสำคัญกับการควบคุมโครงสร้างฐานข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูลรวมทั้งระบบการจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติอาจเลือกใช้ที่ปรึกษาซึ่งเป็นบุคคลภายนอกเข้ามาช่วยในการตรวจสอบและรายงานให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ทุกฝ่ายมั่นใจและเห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ

(9) การสร้างความสมดุลระหว่างค่าใช้จ่ายและยุทธศาสตร์ของกองทุน

กรณีที่เป็นประเด็นสำคัญที่มักสร้างความไม่สบายใจให้แก่นักวิเคราะห์และนักลงทุนอยู่เสมอๆ คือ การที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเติบโต แต่กำไรกลับไม่สะท้อนการเติบโตในระดับเดียวกัน จึงทำให้กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ และนำมาปรับใช้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้กำไรจากการลงทุน

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเป็นเป้าประสงค์หลักในการดำรงอยู่ของกองทุน โดยเฉพาะในเวลาที่สภาพเศรษฐกิจซบเซา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหรือมีความซับซ้อนขึ้น ซึ่งเป็นแรงกดดันให้กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องมีการทบทวนและศึกษาความเป็นไปได้ใหม่ๆ เกี่ยวกับการวางตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ที่เหมาะสม รวมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์ทั้งระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ตลอดจนขยายขีดความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

ทั้งนี้ กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่จะประสบความสำเร็จได้คือ กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่สามารถสร้างความแตกต่างในการลงทุน และมียุทธศาสตร์ในการเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมกันนั้นต้องมีการปรับโครงสร้างค่าใช้จ่าย (Cost Structure) และองคาพยพสำคัญของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติได้กำหนดไว้

(10) การปฏิรูปวิธีการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงสำคัญของวิธีการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ส่วนหนึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรศาสตร์ดังจะเห็นได้จากสังคมประเทศที่กำลังพัฒนา และประเทศพัฒนาแล้วกำลังเข้าสู่สังคมวัยเกษียณหรือสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ส่งผลให้ประชากรวัย

ทำงานมีส่วนน้อยลง รวมทั้ง การขาดแคลนพนักงานที่มีความสามารถเฉพาะทาง (Talent) ในด้านต่างๆ เช่น การจัดการข้อมูล การวิเคราะห์การลงทุนระหว่างประเทศ หรือ การตรวจสอบภายใน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ปัญหาที่มักประสบอีกประการหนึ่งคือ การรักษากลุ่มพนักงานมากประสบการณ์ที่มีอายุเพิ่มขึ้นให้อยู่กับกองทุน ในขณะเดียวกัน ก็ต้องตอบสนองความต้องการของพนักงานรุ่นใหม่ซึ่งมีความทันสมัยในเชิงเทคโนโลยี เช่น กลุ่มมิลเลนเนียล (Millennials) หรือเจเนอเรชันวาย (Generation Y: Gen Y) โดยจะต้องจัดการให้คนทั้งสองกลุ่มสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างไร้รอยต่อระหว่างวัยและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินงาน

ด้วยเหตุนี้ การออกแบบวัฒนธรรมองค์กรและความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิรูปวิธีการบริหารทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและถือเป็นปัจจัยที่ท้าทายในการสร้างกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติให้พร้อมรับมือกับอนาคต พร้อมไปกับการสร้างผลกำไรให้แก่กองทุน ซึ่งผู้บริหารกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องใช้ประสบการณ์ความสามารถในการวิเคราะห์ ความชำนาญด้านการบริหารความเปลี่ยนแปลง และการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางและยุทธศาสตร์ใหม่ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์

การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการเติบโตของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติต้องอาศัยทั้งกระบวนการของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เริ่มตั้งแต่การพิจารณารับสมัครคนเข้าทำงาน ไปจนถึงการเสนอผลตอบแทนอย่างครบกระบวนการ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการขาดแคลนบุคลากร และสร้างความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติในภาพรวม

(11) การควบคุมความเสี่ยงและสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

ถึงแม้ว่า กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศต่างๆจะอยู่ภายใต้ข้อบังคับของหลักการซันติอาโก (Santiago Principles) ซึ่งเป็นหลักการที่ยอมรับโดยทั่วไปและเป็นการปฏิบัติที่นำมาใช้โดยสมัครใจในกลุ่มสมาชิกฟอรัมระหว่างประเทศของ Sovereign Wealth Funds (The International Forum of Sovereign Wealth Funds: IFSWF) ซึ่งเป็นเครือข่ายทั่วโลกของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือ และส่งเสริมความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และยกระดับมาตรฐานสำหรับการกำกับดูแลและการปฏิบัติที่ดี ซึ่งหลักการนี้มุ่งที่จะนำไปสู่ความมั่นคงของระบบการเงินโลกที่จะสามารถลดแรงกดดัน การกีดกันและช่วยรักษาบรรยากาศการลงทุนที่เปิดกว้างและมีเสถียรภาพ แต่อย่างไรก็ตาม กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของแต่ละประเทศยังต้องให้ความสำคัญกับกฎหมายหรือข้อบังคับในการลงทุนของแต่ละประเทศที่จะไปลงทุนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและหลากหลายอันเนื่องมาจาก กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติไปลงทุนในต่างประเทศซึ่งมีกฎหมายและข้อบังคับในแต่ละประเทศที่แตกต่างกันอาจโดยหลักการหรือแม้แต่ในรายละเอียด

ดังนั้น เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายหรือข้อบังคับเหล่านี้ กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจะต้องมีความคล่องตัว รวมทั้งมีความยืดหยุ่นในการควบคุมความเสี่ยงและการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ นอกจากนี้ ยังต้องมีกระบวนการที่สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงและวิเคราะห์ผลกระทบได้อย่างสม่ำเสมอ มีนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบ และได้รับการตรวจสอบอยู่เสมอให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าว เพื่อที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจะสามารถรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดทั้งที่เป็นวิกฤต

และโอกาสได้อย่างทันทั่วทั้งที่และมีประสิทธิภาพเพื่อประสิทธิผลของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการลงทุน

4. ข้อเสนอเชิงนโยบายในการประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศไทย

ปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ที่สามารถนำมาพิจารณาประยุกต์ใช้กับกองทุนภาครัฐขนาดใหญ่ในประเทศไทย ในกรณีกองทุนประกันสังคม พบว่า วัตถุประสงค์ของกองทุนประกันสังคมของประเทศไทยมีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ในประเด็นที่ว่าด้วยการรักษาความมั่งคั่งจากประชากรรุ่นปัจจุบันไปสู่ประชากรรุ่นต่อไป (Redistribution of Wealth) ซึ่งสอดคล้องกับ Amy (2009) ที่ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์หรือที่มาของการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติซึ่งมุ่งหวังที่จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ (Economic Stability) และสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศ (Wealth Creation) และเพื่อสามารถที่จะส่งต่อความมั่งคั่งจากประชากรรุ่นปัจจุบันไปสู่ประชากรรุ่นต่อไป (Redistribution of Wealth) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สำคัญที่ทำให้ประเทศที่ได้มีการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติขึ้น ได้ใช้กองทุนเป็นเครื่องมือในลักษณะการสะสมรายได้ให้กับประเทศในอนาคต (Future Generation Fund: FGF) ซึ่งสอดคล้องกับ Aizenman and Glick (2008) ที่มุ่งเน้นให้กองทุนที่มีลักษณะเป็นกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติควรมีหน้าที่เพื่อนำเงินไปใช้ในอนาคตเป็นสำคัญ โดยเงินลงทุนนั้นควรมาจากการแบ่งเงินร้อยละ 10 จากเงินกองทุนไปทำการลงทุนนอกประเทศ อีกทั้ง การลงทุนนอกประเทศควรกระจายไปในสินทรัพย์หลายประเภท และผลตอบแทนที่ได้จากกองทุนนี้ก็ให้นำไปลงทุนต่อเนื่อง โดยกำหนดไว้ว่า เงินจากกองทุนในส่วนนี้ ห้ามถอนออกมาใช้ยกเว้นมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ซึ่งเงินของกองทุนในส่วนนี้ถูกจัดสรรเพื่อทำให้ประชาชนมั่นใจได้ว่า ประเทศมีความมั่นคงในด้านเศรษฐกิจและการเงิน ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกองทุนประกันสังคมของประเทศไทยที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีหลักประกันทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักประกันในอนาคต ทั้งนี้ เจตนารมณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์การลงทุนในเชิงอนุรักษ์ (Conservative Strategy) ซึ่งเป็นการอนุรักษ์เพื่อรักษาประโยชน์ให้คงอยู่ โดยการปรับตัวให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น เพื่อใช้โอกาสที่เกิดขึ้นให้เป็นประโยชน์ในลักษณะเป็นหลักประกันทางสังคม

เมื่อพิจารณาปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ที่สามารถนำมาพิจารณาประยุกต์ใช้กับกองทุนภาครัฐขนาดใหญ่ในประเทศไทย ในกรณีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พบว่า วัตถุประสงค์ของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของประเทศไทยมีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ในประเด็นที่ว่าด้วยการกระจายความเสี่ยงการลงทุน (Diversification) ซึ่ง Aizenman and Glick (2008) เห็นว่าการลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติจะสร้างให้เกิดการกระจายความเสี่ยงและเพิ่มทางเลือกในการลงทุนได้ เนื่องจากการลงทุนปกติของภาครัฐนั้นส่วนใหญ่เน้นการลงทุนที่มีความคล่องตัวสูง (Liquidity) และเป็นช่วงระยะสั้น (Short-Term Investment) ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดในแง่ของการกระจายความเสี่ยง เพราะจะถูกจำกัดให้ลงทุนอยู่ในการลงทุน หรือสินทรัพย์แค่เพียงบางประเภท เช่น ตราสารหนี้ภาครัฐประเทศที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับสูง เช่น AAA หรือ AA แต่การลงทุนของ

กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติซึ่งสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ได้หลายประเภทตั้งแต่ตราสารทุน ตราสารหนี้ โครงสร้างพื้นฐาน และกองทุนส่วนบุคคล ทำให้สามารถกระจายไปลงทุนในสินทรัพย์ได้หลากหลายชนิดมากกว่าที่จะเจาะจงลงทุนเพียงชนิดใดชนิดเดียว นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการลงทุนระยะยาวเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้จึงมีโอกาที่จะเข้าไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ ได้โดยตรง (Direct Investment) หรือ ทำการลงทุนในสินทรัพย์ด้านการเงิน (Indirect Investment) เช่น หุ้นของบริษัทเอกชน พันธบัตรรัฐบาลระยะยาว เป็นต้น เช่นเดียวกับที่กองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ที่มีการลงทุนหลากหลายทั้งซื้อพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสหรัฐ และลงทุนในหุ้นของบริษัทต่าง ๆ เช่น Morgan Stanley เป็นต้น ทั้งนี้ เจตนารมณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การรุก (Aggressive Strategy) ซึ่งเป็นการรุกเพื่อขยายโอกาส โดยการขยายการลงทุน เพื่อให้ได้กำไรเพิ่มขึ้น และเพิ่มโอกาสที่เกิดขึ้นให้เป็นประโยชน์กับกองทุนที่สามารถได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำไปใช้

ยุทธศาสตร์การลงทุนของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เป็นแนวทางในเชิงยุทธศาสตร์ที่กองทุนภาครัฐในประเทศไทยสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางยุทธศาสตร์และการบริหารกองทุนได้ ถึงแม้ว่าประเทศไทยยังไม่มีการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติในลักษณะเดียวกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ซึ่งได้แก่ กองทุน GIC และกองทุน Temasek แต่ประเทศไทยก็มีกองทุนที่สามารถนำแนวทางในเชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าวมาใช้ได้ในบางประการ โดยสามารถนำปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์มาประยุกต์ใช้ได้กับกองทุนภาครัฐขนาดใหญ่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ได้แก่ กองทุนประกันสังคม และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ โดยพิจารณาใช้หลักสำคัญในการลงทุน ดังนี้

- (1) การลงทุนในเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การรุกหรือยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรุก
- (2) การลงทุนในกลุ่มประชาชนชั้นกลางที่เติบโต ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การอนุรักษ์หรือยุทธศาสตร์การลงทุนเชิงรับ
- (3) การลงทุนที่มีความได้เปรียบเชิงธุรกิจสูง ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การแข่งขันหรือยุทธศาสตร์การลงทุนแบบตามกระแส
- (4) การลงทุนในธุรกิจที่กำลังจะเป็นผู้นำในธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การตั้งรับหรือยุทธศาสตร์การลงทุนแบบสวนกระแส

2. ข้อเสนอในเชิงวิชาการ

จากการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสิงคโปร์ผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติเพื่อให้ได้แนวทางประยุกต์สำหรับประเทศไทยนั้น ในเชิงวิชาการด้านยุทธศาสตร์ งานวิจัยนี้ได้นำเสนอตัวแบบการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (National Investment Strategy

through Sovereign Wealth Funds Model) (พัฒนาโดย นพดล อุดมวิศวกุล, 2559) โดยงานวิจัยนี้พบว่า การลงทุนของประเทศผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติสามารถวิเคราะห์ในเชิงยุทธศาสตร์ได้จากประเด็นที่สำคัญต่างๆ ภายใต้ตัวแบบยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่พัฒนาขึ้น โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมทั่วไป (2) สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ส่งผลต่อกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (3) รูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย (3.1) กฎหมายและโครงสร้างองค์กร (3.2) นโยบายและการบริหารพอร์ตการลงทุน (4) ยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย (4.1) ยุทธศาสตร์การรุก (Aggressive Strategy) (4.2) ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ (Conservative Strategy) (4.3) ยุทธศาสตร์การแข่งขัน (Competitive Strategy) (4.4) ยุทธศาสตร์การตั้งรับ (Defensive Strategy)

ด้วยประเด็นต่างๆดังกล่าวสำหรับการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ เป็นการนำตัวแบบยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศผ่านกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติที่ได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจถึงปัจจัยกำหนดยุทธศาสตร์ สภาพแวดล้อมในเชิงยุทธศาสตร์ รูปแบบการบริหารการลงทุน รวมทั้งยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศสำหรับการพัฒนาประเทศผ่านกองทุนที่มีรัฐบาลเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการลงทุนเพื่อการพัฒนาและการสร้างความมั่งคั่งของประเทศภายใต้เศรษฐกิจแบบทุนนิยม

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติแล้ว อาจมีการวิจัยในด้านต่างๆตามที่งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการ ได้แก่

- (1) การศึกษาสภาพแวดล้อมของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ
- (2) การศึกษารูปแบบการบริหารของกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ
- (3) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนของประเทศ

โดยในการศึกษาที่จะมีขึ้นดังกล่าวอาจเป็นการศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง หรือ ประเทศในยุโรป เป็นต้น